

Ursică în lumea
mare și largă

Fifi și Tobită

Balena Pitică

Prima vară
a lui Vulpișor

Prima vară a lui Vulpișor și alte șapte povești

Madam Ciugol

Marea descoperire

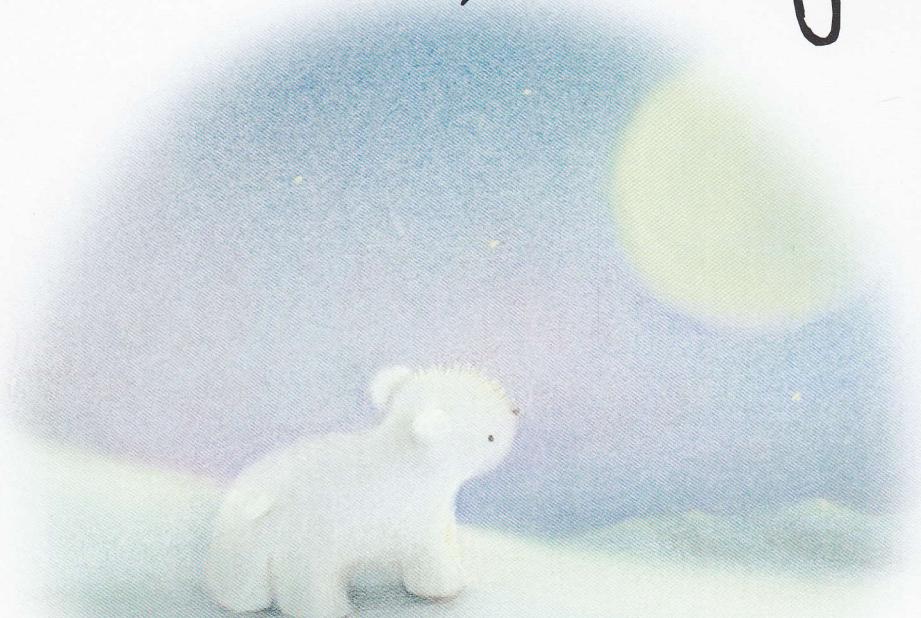
Ursul cărpănos

Îmbrățișează-mă!

Ursică în lumea mare și largă

Text: Ellie Patterson
Ilustrații: Dubravka Kolanovic

Înăuntrul bârlogului lor primitor, Ursică se simțea în siguranță și la căldură în brațele mamei sale, Ursoaica Polară. Afară, lumea mare și largă se întindea friguroasă și albă cât vedeai cu ochii.

Oricât de tare ar fi încercat,
Ursică nu putea să adoarmă.
Îl îmboldea curiozitatea.

Strecându-se dintre brațele
mamei lui, Ursică se cățără pe
marginea vizuinei și aruncă⁶
o privire lumii mari și largi,
care părea nesfârșită.

Totul era nemîscat și tăcut, iar luna străjuia întinderea de nea.
Deși îi era puțin teamă, dorința de a explora fu mai puternică.

Respecteaza mea
Ursică păși afară în noaptea
polără. În jur, era liniște și pace. Se
îndepărta puțin de vizuina unde
Ursoaica Polară dormea dusă și,
deodată, zări urme în zăpadă!

Urme mari.

Urme **imense**!

Deși teama îi dădea ghes tot mai tare
acum, se hotărî să le urmeze pentru a
vedea unde îl duceau.

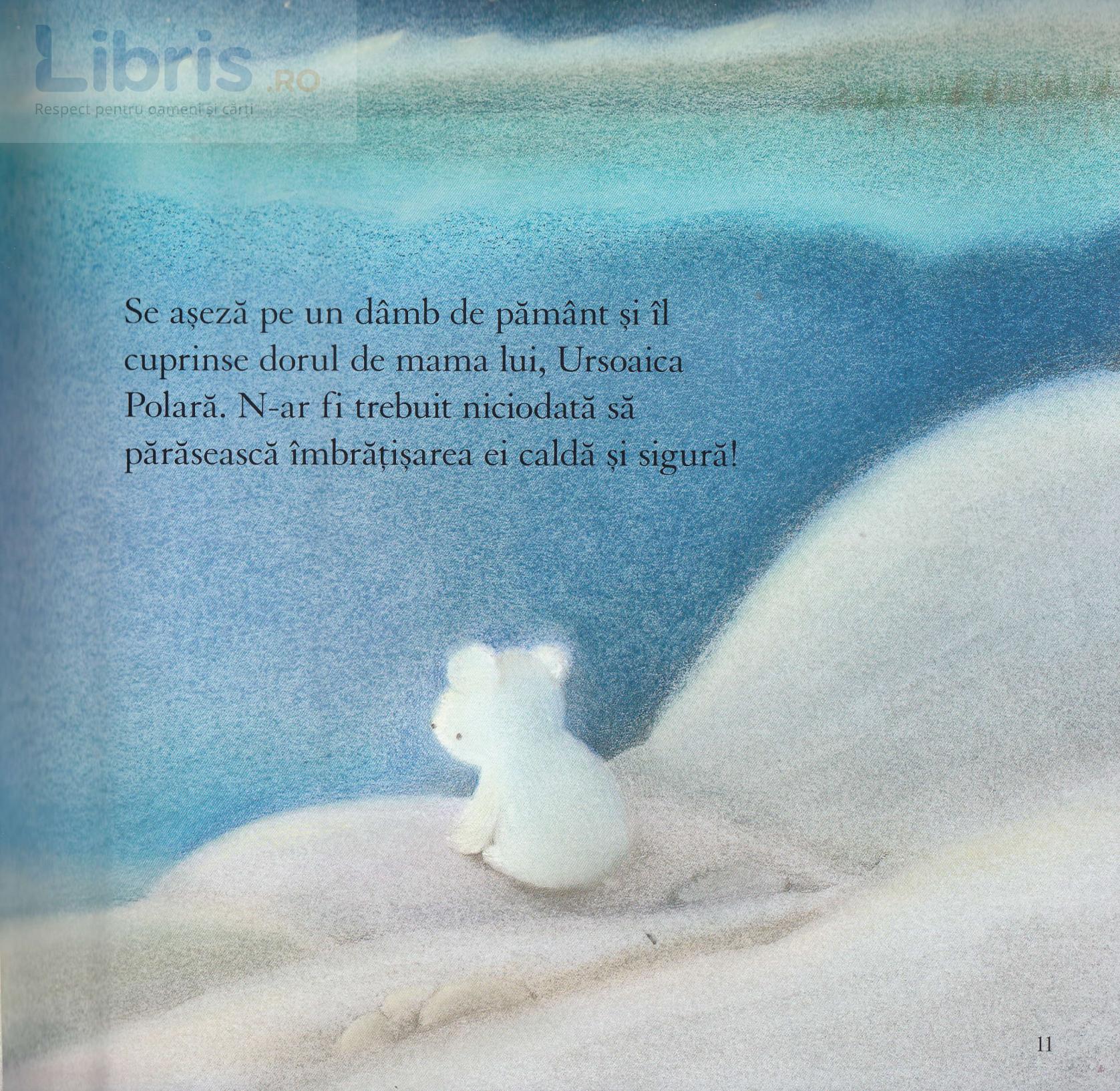
Urmele mari coborau într-o vâlcea adâncă, iar apoi intrau într-o pădure cu brazi înalți și stufoși. Ursică merse după urme, coborând în vale și străbătând pădurea întunecată.

La un moment dat, privi în sus și i se păru că cerul seamănă cu un mare văl negru, imposibil de patruns.

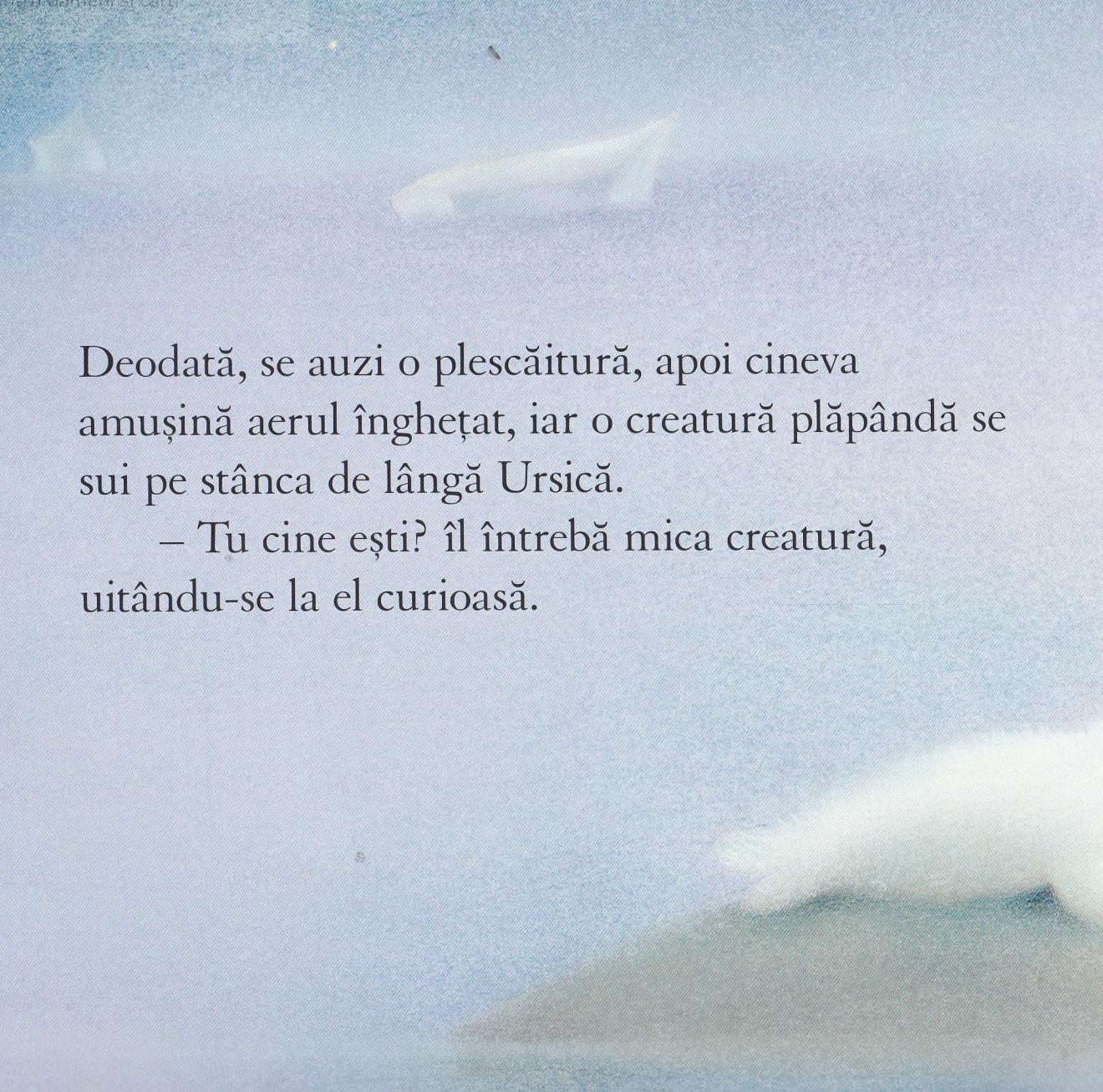

Apoi, văzu luna și se gândi că arăta ca o gaură imensă în marele văl negru întins peste lume.
Brusc, Ursică începu să se simtă foarte mic și singur.

În curând, Ursică ajunse pe
țărmul Oceanului Polar. Era atât
de mare și de întins încât, numai
privindu-l, Ursică simțea că
devine din ce în ce mai mic.

Se așeză pe un dâmb de pământ și îl
cuprinse dorul de mama lui, Ursoaica
Polară. N-ar fi trebuit niciodată să
părăsească îmbrățișarea ei caldă și sigură!

Deodată, se auzi o plescăitură, apoi cineva
amușină aerul înghețat, iar o creatură plăpândă se
sui pe stâncă de lângă Ursică.

– Tu cine ești? îl întrebă mica creatură,
uitându-se la el curioasă.

– Ma cheamă Ursică, răsunse puiul de urs.
Dar tu cine ești?
– Eu sunt Fochițel, spuse puiul de focă.